

Notat til Statsrevisorerne om
beretning om brugen af særlige
rådgivere

April
2010

revision
revision

revision

Vedrører:
Statsrevisorernes beretning nr. 2/2009 om brugen af særlige rådgivere

12. april 2010

Finansministerens redegørelse af 16. februar 2010
Statsministerens redegørelse af 14. marts 2010

RN A407/10

I. Indledning

1. Beretningen handlede om brugen af særlige rådgivere og vedrørte regeringens opfølgning på betænkninger og redegørelser til Folketinget, og om hvilken information Folketinget har modtaget om særlige rådgivere. Beretningen fokuserede endvidere på, hvorvidt ministeriernes brug af særlige rådgivere havde fulgt anbefalinger og retningslinjer fra betænkning nr. 1443 og regeringens initiativer på området.

2. Statsrevisorerne anførte i deres bemærkninger til beretningen, at de fandt det positivt, at regeringens initiativer følger anbefalingerne i betænkning nr. 1443. Endvidere at ministerierne følger regeringens retningslinjer for ansættelse og anvendelse af særlige rådgivere, og at der derved er skabt større åbenhed om de særlige rådgiveres ansættelsesvilkår. Endelig vil enkelte uklarheder blive afklaret i en ny vejledning og en ny standardkontrakt primo 2010.

II. Statsministerens bemærkninger

3. Statsministeren anfører i sin redegørelse, at han kan henholde sig til de bemærkninger, som finansministeren har afgivet vedrørende beretningen i sin redegørelse af 16. februar 2010.

III. Finansministerens initiativer og overvejelser vedrørende brugen af særlige rådgivere

4. Finansministeren anfører i sin redegørelse, at han noterer sig Rigsrevisionens og Statsrevisorernes bemærkninger til:

- at regeringens initiativer følger anbefalingerne i betænkning nr. 1443
- at ministerierne følger retningslinjerne for ansættelse af og anvendelse af rådgivere, herunder større åbenhed
- at der er enkelte uklarheder i praksis vedrørende de særlige rådgiveres fritstilling og genansættelse, men at disse vil blive afklaret ved en ny vejledning og en ny standardkontrakt.

5. Finansministeren omtaler herefter en nyudarbejdet vejledning og standardkontrakt (ansættelseskontrakt) for særlige rådgivere fra 11. februar 2010, der er udarbejdet af Finansministeriet og Statsministeriet. Med vejledningen skabes der ifølge ministeren klarhed omkring praksis i relation til fritstilling og genansættelse ved folketingsvalg, herunder brugen af minimalerstatning og modregning af indtægt i fritstillingsperioden. Vejledningen beskriver tillige inddragelse af personalegoder, fx telefonordning og hjemme-pc med opkobling til mi-

nisteriet, ved fritstilling af den enkelte rådgiver. Endvidere fremhæves området for den særlige rådgivers bistand vedrørende ministerens partiarbejde, hvor grænsen, jf. betænkning nr. 1443, som hovedregel bør trækkes ved opgaver, som alene vedrører ministerens rolle som partipolitiker.

6. Jeg finder det tilfredsstillende, at Finansministeriet og Statsministeriet har udarbejdet en ny vejledning og en ny standardkontrakt for særlige rådgivere. Ansættelseskontrakten skal anvendes fremover ved nyansættelser. Vejledningen præciserer gældende retstilstand og særligt de punkter i standardkontrakten, hvor der i praksis er opstået uklarheder, herunder i forhold til personalegoder, minimalerstatning og modregning. For at lette forståelsen har ministerierne indarbejdet eksempler.

Det er samlet min vurdering af vejledning og standardkontrakt, at disse redskaber suppleret med betænkning nr. 1443 vil medvirke til en hensigtsmæssig forvaltning vedrørende de særlige rådgivere.

7. Endelig omtaler finansministeren, at Justitsministeriet i samarbejde med Finansministeriet ultimo februar 2010 har afholdt kursus for samtlige rådgivere i grundlæggende forvaltningsretlige principper og centraladministrationens opbygning og virkemåde.

8. Jeg finder det tilfredsstillende, at Finansministeriet og Justitsministeriet dermed har genoptaget denne kursusaktivitet for nytiltrådte særlige rådgivere.

IV. Sammenfatning

9. Sammenfattende finder jeg statsministerens og finansministerens redegørelser tilfredsstillende. Jeg betragter hermed beretningssagen som afsluttet.

Henrik Otbo